

МАРИО КРОНЕНБЕРГ

ВИНА

chitanka.info

Нещата сякаш неразбрани
останаха във своята същина
След толкоз разговори водещи до рани,
отново съм със своята вина...

Душата ми — тя празна бе останала
Оставих я свободно да лети...
Защото всичко бе изчезнало,
дори най-съкровениите мечти...

Тогава срещнах моята надежда —
тъй прелестна и нежна беше тя
Но за жалост не успях, изглежда
това птиче да го уловя...

И ето пак съм тъжен и самотен,
и плаче пак разбитото сърце
За Слънцето — даряващо надежда,
и за вълшебните ръце...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.